

Til Torben Nygaard

Svar på åbent brev

Vejle d. 11. november 2014

Kære Torben Nygaard

Som formand for DGI er det vel både ret og rimeligt, at jeg har nogle synspunkter på spillelovgivningen, og hvordan den bør indrettes. Men når jeg er til bestyrelsesmøde i Danske Spil koncentrerer jeg mig udelukkende om at bidrage til, at selskabet drives forretningsmæssigt optimalt og forsvarligt i forhold til de rammer og opgaver, der er fastsat i lovgivningen. Jeg skal også understrege, at flertallet i bestyrelsen i Danske Spil ikke har relationer til kredsen af beløbsmodtagere.

Hestevæddeløbssporten adskiller sig fra det øvrige idrætsliv ved, at der i høj grad er tale om heste som ejes af private personer og trænes af professionelle trænere. Indtægterne er primært spil på hestevæddeløb og de entreindtægter, som opnås ved afholdelse af løbene. Pengene fra Danske Spil går til Hestevæddeløbssportens Finansieringsfond (HFF), som har valgt at fordele midlerne til pengepræmier, støtte til avlsarbejde og til banernes drift. Jeg er udmærket klar over, at det langt fra er en guldrandet forretning for flertallet af dem, der er beskæftiget med eller har investeret i sporten. Det er snarere en dyr hobby. Men det er der så mange fritidsinteresser, der også er. Hverken interesse for gamle amerikerbiler, større husdyr, jagt eller Classic Car Race er billigt. Og andre fritidsinteresser har i øvrigt også en væsentlig effekt på både jobskabelse og samfundsøkonomi. Overskuddet fra Danske Spil har ikke til formål at støtte erhvervsvirksomhed, men støtte almennyttige formål.

I forhold til anden professionel sport i Danmark, har hestevæddeløbssporten i øvrigt en privilegeret stilling. Superligaen, speedway eller professionel boksning tilføres ikke penge fra Danske Spil på baggrund af den omsætning, der skabes ved spil på disse begivenheder.

I England, kan alle spille-selskaber, som har licens i landet, udbyde spil på hestevæddeløb – herunder udbyde oddsspil på hestevæddeløb. Alle selskaber betaler en afgift på deres bruttospilindtægt på spil på hestevæddeløb, og denne afgift tilfalder så den engelske pendant til Hestevæddeløbssportens Finansieringsfond. Personligt finder jeg, at det ville være den mest logiske model at indføre. Alle andre spil, som handler om at gætte resultatet af en sportsbegivenhed, blev jo liberaliseret i 2011.

Når det er sagt, så anerkender jeg, at det er en tradition, at hestevæddeløbssport finansieres ved overskud på spil på hestevæddeløb. Men jeg har svært ved at finde begrundelser for, at sporten skal tilføres tre gange så mange penge, som man kan tjene på spil på hestevæddeløb.

Spillemarkedet er hele tiden i udvikling, og der opstår nye spilformer. Interessen for de forskellige spilformer forskyder sig på baggrund af teknologisk udvikling, ændringer i interesse og popularitet mellem de enkelte sportsgrene – herunder at fodbold tiltrækker sig mere og mere interesse på bekostning af andre former for sport. Grundprincippet i den danske lovgivning er, at spil, hvor man gætter på udfaldet af en kamp/begivenhed, samt poker og kasino er liberaliserede spil, hvorimod lotto og andre spil, der udelukkende handler om held, er i det monopoliserede område. Undtagelsen fra dette princip er spil på hestevæddeløb, hvor man gætter på resultatet, men alligevel er det et monopol. Og man spiller sit bud ind i en samlet pulje fremfor oddsspil, hvor den enkelte vædder med selskabet. Denne model er som sagt skabt efter ønske fra hestevæddeløbssporten, fordi man vurderer, at det vil skabe størst overskud.

Det er rigtigt at situationen er anderledes i Norge og Sverige – og igen anderledes i Tyskland og England. Det er også korrekt at hestevæddeløbssporten, efter at man selv havde drevet Dantoto op igennem 90'erne uden succes, i 2001 ønskede at gå sammen med det svenske spilleselskab ATG, som er stor i Sverige – bl.a. fordi de udbyder spillet Harry Boy. Den svenske udgave af Harry Boy er et lynspil som ligner lynlotto, bort set fra, at det er placering af heste som giver vindernumre fremfor en maskine med plastikugler. Kuponen udskrives af en maskine fremfor at spilleren selv gætter på resultatet. I Sverige var dette spil en stor succes, og det har medført, at det svenske lotto er forholdsvis noget mindre end i Danmark. Samtidig ønskede man ikke at skabe et yderligere pres fra EU på at liberalisere spillelovgivningen ved at åbne for at et udenlandsk spilleselskab kunne operere i Danmark, når andre internationale spilleselskaber ikke kunne på lov på andre spilleområder. Der var således – og efter min mening med god almennyttig begrundelse – ikke flertal for at åbne for ATG med den reelle risiko, at der ville blive flyttet væsentlig omsætning fra Lotto til et lottolignende spil, hvor pengene alene ville gå til hestesporten på bekostning af penge til foreningsidræt og spejldersomhed m.m.

Derfor ønskede man i stedet, at Danske Spil skulle opkøbe Dantoto, og at hestesporten kom på fordelingsnøglen med en procentsats, som svarede til det beløb, som man forudsatte at Danske Spil ville kunne skabe som overskud på spil på hestevæddeløb. Man oprettede samtidig HFF, som skulle udvikle hestevæddeløbssporten – bl.a. skulle man se på antallet af baner og om man kunne gøre oplevelserne på banerne mere interessante. Ved at tage Hestevæddeløbssporten på fordelingsnøglen ville man sikre, at der var et incitament i Danske Spil til at optimere omsætningen på heste, fordi det ville komme alle til gode, hvis spil på hestevæddeløb voksede. Det man glemte var, at man tilsvarende svækkede incitamentet til innovation og produktudvikling i hestevæddeløbssporten, fordi der ikke længere var en direkte kobling mellem evne til at skabe attraktive løb på banerne og de penge, som tilfaldt sporten.

Danske Spil har måttet konstatere, at det har været svært at hæve omsætningen på spil på hestevæddeløb, og at især interessen for at spille på løb på danske baner er faldet. I dag stammer indtjeningen på spil på hestevæddeløb primært fra spil på løb på norske og svenske baner. Det er muligt, fordi Danske Spil samarbejder med de norske og svenske selskaber. Danske Spil er ved at udskifte hele sin IT platform, hvilket er en stor investering og en kompliceret øvelse. Når den er tilendebragt vil man kunne spille

på hestevæddeløb på alle Danske Spils terminaler. Det vil formentligt give et løft til spil på hestevæddeløb, men der er desværre ikke så meget, der tyder på at væksten vil komme fra spil på løb på danske baner.

Det er nu næsten to år siden Niels Nygaard og jeg holdt møde med Nick Elsass og Bent Knie Andersen om fremtiden. Her gjorde vi det klart, at DIF og DGI helt principielt ikke betragtede hestevæddeløb på linje med de almennyttige foreninger og formål, der i øvrigt modtager tilskud via udlodningsloven. Vi udtrykte også vores støtte til, at hestevæddeløb kunne indtage en særstatus i forhold til anden professionel idræt. Vi har forståelse for den nuværende indhegning af spil på hestevæddeløb, og at denne særstatus begrundes af traditionen for, at spil på hestevæddeløb er en del af finansieringen af hestevæddeløb. Men vi finder det grundlæggende forkert, at man i dag modtager tre gange så mange penge, som det er muligt at tjene på spil på hestevæddeløb.

Hvis et sådant synspunkt skal være rimeligt, så kræver det naturligvis, at spil på hestevæddeløb skal drives effektivt og moderne. Danske Spil er åben overfor en analyse af, om spil på hestevæddeløb kan udbydes endnu bedre og mere profitabel i en anden sammenhæng. Der er udarbejdet et kommissorium herfor.

Der er ikke særlig meget forskel i dag på de spillemuligheder som udbydes i Danmark, Norge og Sverige. Den store forskel er den gennemslagskraft, som hestevæddeløbssporten har i befolkningen og medierne. Jeg tror, at man skal være opmærksom på, at der er forskellige faktorer, som spiller ind på hvordan og hvor meget, der bliver spillet på bestemte idrætsgrene/begivenheder. Det er f.eks. faktorer som tilskuerinteresse for den givne sport (antal aktive er med til at generere tilskuerinteresse). Men andre faktorer som medieinteresse, mode og konkurrence med andre begivenheder om opmærksomhed etc. spiller også ind. Vi kan se stor forskel fra land til land med hensyn til hvilke sportsgrene, der fylder i bevidstheden. Eksempelvis er rugby og cricket meget store i England, men fylder ikke meget i Danmark. Boksning på amatørplan trak rigtig mange tilskuere for 50 år siden. I dag er det kun Mikkel Kessler, som kan vække opmærksomhed. Nedturen for dansk hestevæddeløbssport startede altså længe før, man blev en del af Danske Spil. Skal hestevæddeløbssporten relanceres, tror jeg, det kræver andet og mere end at fokusere på spilledelen. Men det er jo andre, der har ansvaret for at tage fat på den opgave, og det ønsker jeg held og lykke med.

Med venlig hilsen

Søren Møller
Landsformand